

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **A. L.**, bývajúcej v P., zastúpenej JUDr. V. Š., advokátom so sídlom v P., proti odporcovi **F. L.**, bývajúcemu v B., **o nariadenie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 17 C 155/2008, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 11. decembra 2008 sp. zn. 19 Co 278/2008, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie navrhovateľky **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prievidza uznesením z 30. septembra 2008 č. k. 17 C 155/2008-10, nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil odporcovi povinnosť neprevádzať vlastnícke právo k pozemkom v katastrálnom území B., označeným ako parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoria o výmere X. m², parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoria o výmere X. m² a parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoria o výmere X. m². Zároveň mu uložil povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 1 000,-- Sk do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Súčasne navrhovateľke uložil povinnosť v lehote 15 dní odo dňa doručenia uznesenia podať na súde návrh na začatie konania, ktorým sa bude proti odporcovi domáhať rozhodnutia súdu o nezhode v nakladaní s vlastníckym právom k predmetným nehnuteľnostiam. Okresný súd mal preukázané, že nehnuteľnosti, ku ktorým sa navrhovateľka domáha vydania predbežného opatrenia sú v katastri nehnuteľností vedené vo výlučnom vlastníctve odporcu, ktorý by mohol s nimi nakladať bez súhlasu navrhovateľky, pričom odporca ich nadobudol kúpnu zmluvou za trvania manželstva účastníkov, čím mal preukázané, že patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Tiež mal preukázané, že

odporca chce predmetné pozemky previesť na tretiu osobu napriek nesúhlasu navrhovateľky, a preto považoval obavu navrhovateľky, že by mohlo dôjsť k prevodu vlastníckeho práva týchto nehnuteľností na tretiu osobu za dôvodnú. Rozhodnutie právne odôvodnil § 74 ods. 1, § 75 ods. 1, 2, 3 a § 76 ods. 1 písm. e/ O.s.p. Uloženie povinnosti navrhovateľke podať na súde návrh na začatie konania, ktorým sa bude domáhať proti odporcovi rozhodnutia súdu o nezhode v nakladaní s vlastníckym právom k nehnuteľnostiam v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov účastníkov, právne odôvodnil § 146 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 76 ods. 3 O.s.p.

Krajský súd v Trenčíne na odvolanie odporcu uznesením z 11. decembra 2008 sp. zn. 19 Co 278/2008 zmenil uznesenie Okresného súdu Prievidza z 30. septembra 2008 č. k. 17 C 155/2008-10 o nariadení predbežného opatrenia tak, že návrh zamietol, keďže neboli splnené podmienky pre jeho nariadenie. Podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľka nepreukázala potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov, keď nepreukázala, že je nevyhnutná ochrana jej porušeného alebo ohrozeného práva. Navyše z jej návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nevyplýva obava, že bude porušené jej právo bezpodielového spoluvlastníka nakladať s nehnuteľnosťou, ale obava, že finančné prostriedky získané predajom sporných nehnuteľností si odporca ponechá výlučne pre svoju potrebu, ktorá obava s poukazom na § 143 a nasl. Občianskeho zákonníka a podaný návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov nie je dôvodná.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala včas dovolanie navrhovateľka na základe § 239 ods. 1 O.s.p. z dôvodov podľa § 241 ods. 2 písm. b/ a písm. c/ O.s.p. Uviedla, že krajský súd nedostatočne zistil skutkový stav a nesprávne právne posúdil vec, keď tie isté dôkazy vyhodnotil krajský súd iným spôsobom ako okresný súd len na základe tvrdení odporcu, ktoré nepreukázal. Uviedla, že potreba dočasnej úpravy bola vyjadrená v návrhu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorý návrh mal odvolací súd k dispozícii a predajom nehnuteľností by došlo k stavu, ktorý by nezvratne postihol vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že odvolací súd rozhodol správne, keď na základe zisteného skutkového stavu návrh navrhovateľky zamietol, že navrhovateľka neuniesla dôkazné bremeno, nesplnila si dôkaznú povinnosť a neoznačila dostatočne dôkazy

potrebné na preukázanie svojich tvrdení. Je toho názoru, že konanie nie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. a ani rozhodnutie nespočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 242 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydaného vo forme uznesenia (ako tomu bolo v preskúmvanej veci) sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak

- a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa,
- b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak

- a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,
- b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,
- c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenia o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V treťom odseku ustanovenia § 239 O.s.p. sú vymenované prípady, ktoré vylučujú prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu. Jedným z nich je aj prípad, keď dovolanie smeruje proti uzneseniu o predbežnom opatrení, pričom nie je významný spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu v porovnaní s rozhodnutím súdu prvého stupňa.

V danej veci je nepochybné, že navrhovateľka dovolaním napáda uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci predbežného opatrenia. Dovolanie navrhovateľky preto podľa § 239 ods. 3 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Vady uvedené v tomto ustanovení navrhovateľka v dovolaní výslovne nenamietala a ani dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Keďže v prejednávanej veci dovolanie navrhovateľky smerovalo proti uzneseniu odvolacieho súdu, proti ktorému podľa § 239 O.s.p. prípustné nie je a neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá

O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 a § 224 ods. 1 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože odporcovi v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. decembra 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová